

L'estaca · Lluís Llach

lam Mi7 lam l'avi Siset em parlava
Mi7 de bon matí al portal
rem Mi7 lam mentre el sol esperàvem
Mi7 lam i els carros vèiem passar

Siset que no veus l'estaca
a on estem tots lligats'
si no podem desfer-nos-en
mai no podrem caminar.

lam Mi lam Mi7 lam si estirem tots, ella caurà
Mi7 lam i molt de temps no pot durà
rem lam segur que tomba, tomba, tomba
Mi7 lam ben corcada deu ser ja
Mi7 lam si tu l'estires fort per aquí
Mi7 lam i jo l'estiro fort per allà,
rem lam segur que tomba, tomba, tomba
Mi7 lam i ens podrem alliberar.

però Siset, fa molt temps ja,
les mans se'm van escorxant,
i quan la força se me'n va
ella és més ampla i més gran.
ben cert sé que està podrida,
però és que Siset, pesa tant
que a cops la força m'oblida.
torna'm a dir el teu cant.

si estirem tots...

l'avi Siset ja no diu res,
mal vent se'l va emportant
ell qui sap cap a quin indret
i jo a sota el portal.
i mentre passen els nous vailets

estiro el coll per cantar
el darrer cant d'en Siset,
el darrer cant que em va ensenyar

si estirem tots...

